

Kapitel III.

Om Forsørgelsespligten.

§ 17.

Det offentlige er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, for saa vidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaffe sig og sine det nødvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilsælde, dog imod Erstatning af den eller dem, hvem det i Følge nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller understøtte den paagældende. Den, der modtager saadan Hjælp, er underkastet de Forpligtelser, som Lovene herom paahyde.

§ 18.

Saalænge Ægtefæbet ikke er endelig ophævet, er Manden pligtig til at forsørge sin Hustru, selv om de ikke leve sammen og uden Hensyn til, om der bestaar Formuefællesskab imellem dem.

§ 19.

Forældre og hver især af dem ere forpligtede til at forsørge deres ægte Børn indtil disse have fyldt det 18de Aar, for Døtrenes Vedkommende dog kun, for saa vidt de ikke forinden ere indtraadte i Ægtefæb. Samme Forpligtelse, som Forældre saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Moderen mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte Børn.

§ 20.

Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som den ene Ægtefælle har overfor sine ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller overfor sine Stedbørn (§ 21), paahviler, saa længe Ægtefæbet bestaar, begge Ægtefæller som en af dette flydende Forpligtelse.

§ 21.

Udover den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt paahviler det:

- den Mand, som gifter sig med en Enke eller en fraskilt Hustru eller en hidtil ugift Kvinde, der har Børn, at forsørge hendes i Ægtefæbet indbragte Børn i samme Omfang som hans egne, uagtet Ægtefæbet med Børnenes Moder ophører.
- den Kvinde, som gifter sig med en Enkemand eller en fraskilt Mand, at forsørge hans i Ægtefæbet indbragte ægte Børn i samme Omfang som hendes egne, selv efter at Ægtefæbet med Børnenes Fader er opløst ved den sidstes Død, men derimod ikke, naar Ægtefæbet af andre Grunde ophører.

§ 22.

Den ved Ægtefæbet stiftede Forpligtelse til at forsørge den anden Ægtefælles Børn af andre Forbindelser ophæver ikke den Forsørgelsespligt, som maatte paahvile Børnenes ikke i dette Ægtefæb indtraadte Fader eller Moder. Som en Følge heraf vedbliver, uagtet Ægtefæbet, den Forpligtelse til at udrede Bidrag til Børns Underholdning og Opdragelse, som i Følge Forlig eller Dyrighedsbestemmelse maatte paahvile den ikke i Ægtefæbet indtraadte Fader eller Moder, ligesom den fulde Forsørgelsespligt træder i Virksomhed for denne, naar hin paa Ægtefæb grundede Forpligtelse ophører, eller den eller de, hvem den paahviler, ere ude af Stand til at fyldestgøre den.